

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: fűtca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre	4 frt.
Félévre	2 "
Negyedévre	1 "

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitlár minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Városi közlemények.

Az árvízkárosultak s a haretéri sebesültek segélyezése ügyében következő két rendbeli miniszteri rendelet érkezett le:

Üdvösnek mutatkozik, hogy a megszállott hadi színterről jövő nagyobb sebesültszállítványokkal, s különösen a katonai egészségügyi vonatokkal, vagy a déli vagy más vaspálya személyvonataival felfelé szállítandó sebesültek, az illető vasuti megállapodási állomásokon élelmi- s üdítő-szerekkel (gyümölcs kivételével) és szivarral kitelhetőleg ellátásának. Ez azonban csak oly esetben érhető el, ha honunk lakosságának nagylelkűsége és emberszeretete e célra módjához mérten áldozik s minden egyes hónapigjár honfi-embertársai szenvedésének enyhítéséhez tehetése szerint hozzájárulni igyekszik.

Ennél fogva felhívom a címet, hogy ez irányban hivatala körletében a belátása szerint szükségesnek mutató felhívásokat oly kép tegye meg, hogy a vasutakon fekvő városok és községek előjáróságai, az illető vasuti állomásnak főnökétől — kik erre nézve idejében nyerne értesítést — a sebesült szállítványok megérkezésének idejét jó eleve megtudva, a lakosság által adományozott élelmi- s üdítő-szereket, dohányt, szivart, a vasuti állomáson, a sebesülteknek vagy személyesen kioszthassák, vagy pedig további kiosztás végett a sebesültek szállítványi parancsnokainak átadassák. Budapesten, 1878. évi szeptemberhó 15-én. Szende Béla, honvédelmi minster.

Augustus 30—31-én Eger, Miskolcz, Mád mindannyi virágzásnak indult városok valamint a hernádvölgyi községek fölött dühöngött felhőszakadás, s annak folytán támadt rendkívüli árvíz okozta szerencsétlenség ösmeretes a törvényhatóság előtt.

A hatóságai jelentések és a helyszíni szemle emberi fogalmat felülmúló pusztulásról és károsodásról tanuskodnak — és az iszonyu kár neve meg sem állapítható.

Noha a kormány, egyes hatóságok és a nagylelkű hazafiak nag számban azonnal igyekeztek segélyt nyújtani, e nemes buzgalom azonban csak a pillanatnyi szükségét enyhíthette némileg, a milliokra menő kárt nem pótolhatja; a leirhatlan nyomort csak az ország tömeges adakozása enyhítheti.

Ennek következtében a jelzett szerencsétlenség enyhítése végett ezennel könyöradomány gyűjtését országsszerte elrendelem és a törvényhatóságot felhívom, hogy saját hatáskörében, a társadalom minden rétegében magán és társulati uton, a könyörület bár mily csekély adományának lehető gyors begyűjtése iránt intézkedjék, és a begyűlendő adományok, az adakozók kívánságához képest időnyeres végett Eger, Miskolcz, és Mád városok polgármestereinek illetve Heves, Borsod, Abauj és Zemplén megyék alispánjainak hadaléktalanuli kiosztás céljából közvetlenül küldje meg. — Budapesten, 1878. évi szeptemberhó 12-én B. Kemény s. k. a minster helyett államtitkár.

Eperjesi Széchenyi-kör.

Az „Eperjesi Széchenyi-kör” igazgató választmánya f. hó 8-án tartotta a kör helyiségben rendes

havi ülését, melynek hivatása volt — a folyó ügyek elintézésén kívül — a kör téli munkásságának megindítása.

Mindenek előtt jelentés tétetvén a pénztári ügyekről s az utolsó ülés határozatainak végrehajtásáról, az utóbbiak kapesán a választmány tudomására hozott, hogy Eperjes sz. kir. város képviselő testülete kezdeményezéséhez csatlakozva a „Magyar történelmi társulat” befogadására késznek nyilatkozik, illetve a nevezett társulat meghívásához hozzájárul. Ezen városi határozat valamint a Széchenyi-kör kérvénye alapján a m. bizottság f. é. szeptemberhó 12-én tartott közgyűléséből a Történelmi társulatnak a szabályszerű meghívást, elküldte. A lapok tanúsága szerint a Történelmi társulat e meghívást utolsó ülésében már egyszer tárgyalta, jövő ülésében fogja azonban csak elhatározni, vajon a jövő évre Sárosmegye- és Eperjesét, vagy a még nyert más két meghívás egyikét fogja-e elfogadni?

Jóváhagyta továbbá az igazg. választmány ezen alkalommal a zongora vétel iránt az elnökség által tett lépéseket.

A körnek zongorája, — mely immár a helyiségben fölállítva a tagok rendelkezésére áll, — valóban kitünő hangszer; nagysága, külső kiállítása s hatalmas hangja alkalmassá teszi a hangversenyeknél leendő használatra, (miáltal igen érezhető hiány lesz pótolva,) szerkezete legújabb rendszer szerinti, s megválasztása, — mely Dolehall Samu zene- és képzőműv. szakv. tag érdeme — a legkitünőbb szakértelemről tanuskodik.

Ez ülés alkalmával határozattá lett egyszerűsmind, miszerint a kör házi estélyei (hangversenyek, fölolvások) melyek a kör helyiségében tartatnak s csak az egyesületi tagok által látogathatók, már a jövő héten megkezdhetnek. Az első házi hangverseny idejét s műsorozatát más helyen közlendjük.

A tél folytán gyakrabban fognak nyilvános szineloadások vagy hangversenyek rendeztetni, melyekre a kör tagjainak — az alapszabályok értelmében — szabad belépte lesz.

Végül jelenthetjük, hogy a kör elnöksége a múlt napokban felhívást bocsátott ki a kör választmányainak tagjához, melyet a jelenleg itt működő, s a támogatást teljesen megérdemlő magyar szintársulatot buzgó pártfogásukba ajánlja.

Az eperjesi ev. collegium jogakademiája újbóli megnyitásához.

Az alábbiakban közöljük Bánó József kerületi collegiumi felügyelő beszédét, melyet az eperjesi ev. collegium jogakademiája újbóli megnyitása alkalmával 1878-ik évi szeptember 8-án mondott.

Tisztelt iskolai gyűlés! Azon mű, melyet ma akarunk újra helyre állítani é létesíteni, csak nagy munkának, szorgalomnak, áldozatkészségnek gyümölcse lehet.

Hasonlítunk a hangya-boly lakóihoz; — ha valami balvégzet, pajkosság, vagy rossz akarat elrontja a szépen rendezett épületet, azon pillanatban újra kezdik a munkát és iparkodnak pótolni a veszteséget.

Nálunk is alig szüntette be a hatalom — nyiltan kimondom — tévuton járó rendelkezése az eperjesi collegium jogakademiáját, azaz alig gördített indirecte oly akadályokat, melyeknek más következménye nem lehetett, mint a beszűntetés, már is azon törtük fejünket, hogy azt újra felállítsuk.

Tudjuk, hogy még igen nagy akadályokba fogunk ütközni. Legelőször is a tanulók csekély száma fog lohasztólag hatni, de okulva a múlt évek példáján, az ne retentsen vissza. — A nagy közönséget az eredményről és a célba vett szándékról még kellőleg értesíteni sem lehetett. — Meg vagyok győződve, hogy azon buzgósság, mely alig egy év alatt 32.000 frtot tudott gyűjteni, minden akadályt diadalmasan fog legyőzni.

Ma 63.000 frt. tőkének kamata áll ezen intézet rendelkezésére.

Hálásan kell itt megemlékezni ezen városi és vidéki nem-protestans honfitársainkról, kik buzditólag, sőt lelkesítve karolták fel ez ügyet. Hálásan

kell megemlékezni különösen Eperjes városáról, mely az adakozók első sorában áll. — Hálásan kell megemlékezni mindazokat, kik megdicsőült Deseffy Aristid tábornok felállítandó szobra alapján kamatait ezen szent célra felajánlották. Hálásan említem maga Sárosmegye közönségét, mely gyűlésén csaknem egyhangulag adta erre beleegyezését.

Legtöbb érdeme van, ezen valóban fényes sikernek az én tisztelt collegiámnak, Almásy-Jelenik István, helybeli felügyelő ur ő nagyságának, továbbá Hazslinszky Frigyes igazgató urnak, Kardos Tivadar urnak és mindazoknak, kik a gyűjtést oly buzgón előmozdították.

Mi adott oly ruganyosságot és erőt ez ügy előmozdításában? A szükségesség érzete; mindenki érezte, hogy egy nagy házag van hazánk felvidékének és egyházunknak tanrendszerében.

Mert bár mily előnyösen változhattak is tanügyi állapotaink országos szempontból az egész országban, határozott ballépésnek és hibának tartanak, veszni engedni épen Eperjesen és épen e Collegiumban a jogi tanfolyamot.

Három főérdek van, mely a jogtanfolyamnak itt újra felállítását és biztosítását kétségtelenül megköveteli:

1. Protestans egyházunk érdeke.

Ágostai prot. egyházunknak az egész országban ez idő szerint jogakademiája nincs. Itt ezen ügynek gyökerei századok előtti időkre vihető vissza.

A tiz osztályból álló collegiumban már a tizenhetedik század második felében adattak elő politikai és jogi leckék a kilencedik osztályban, névszerint Pankratius Mihály tanár által, ki egy közjogi könyvet is irt. — Ez után egy igen hosszú szünet állott be az üldözések ideje alatt; a jogi tanfolyam egészen megszűnik egészen a jelen század elejéig. — 1829/-ben ébredt új életre; ekkor Tomka István jeles ügyvéd, önszántából vállalta magára a magyar jog tanítását; utána mindjárt 1829/-ban Csupka András ügyvéd, a híres Kövy kitünő tanítványa s majd mindnyájunknak tanítója vette át a colleg. pártfogóság megbízásából a magyar jog rendes tanítását s folytatta 1851-ig oly sikerrel, hogy országos híre megaladta s tanítványainak száma némely években meghaladta a százat. Hálála után Vandrák András, Schulek Gusztáv és Herfurth József tanár urak folytatták a jogi és politikai tudományok előadását ideiglenesen, de 1852/-ik évben a jogi tanfolyam a viszonyok mostohaasága miatt megszűnt.

Az alkotmány helyre állításával a jogi tanszék életbe léptetéséről is komolyan és ismételve folytak a tanácskozások. Számos és tetemes alapítványok jöttek létre, s 1852/-ban újra megkezdődtek rendszeresen az előadások; tanárok valának Glósz Károly, Schulek Gusztáv, Vandrák András és Tillisch János, s mindjárt az első évben a joghallgatók száma 47-re nőtt. Nehéz időben kiegészítő tanárok voltak Irányi István s Dr. Schmidt Gyula urak is.

A helytartó tanács s végre a magy. udv. cancellaria is elismeri a két évi jogtani folyamatot Eperjesen s 1862/-ban a jogászok száma 58, majd 62 s 1863/-ben már 88. — Glósz Károly lemondása után helyébe Schulek Gusztáv és Vécsey Tamás választatnak; 1864/-ban a jogászok száma 101, 1865/-ben 105.

Ez évben Schulek Gusztáv véglegesen leköszönvén Ujhelyi Boldizsár választott meg, ő azonban egy év múlva vissza lépett. — Uj tanárokat választottak Liszka Nándor és Fekete Gyula s 70-es években a jogászok száma meghaladta a 150-et.

1873-ban a pesti egyetemhez nevezetvén tanárnak dr. Vécsey Tamás bucsut vett a collegiumtól s 1874 husvétkor helyébe dr. Szánthó Gyula választott tanárnak. 1875-ben midőn a közoktatási minster elrendelte a 4 évi jogtanfolyamot, melyre okvetlenül az ideiglenes beszűntetésnek kellett bekövetkeznie, eltávoztak Liszka Nándor Debrecenbe, Szánthó Gyula Sárospatakra.

Ez után még egy évig tengődtünk s 1876-ban az iskolaév végén a további jogtanítás felfüggesztetett.

(Vége köv.)

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: fűtca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.
Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre	4 frt.
Félévre	2 „
Negyedévre	1 „

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitttér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Városi közlemények.

Az árvízkarosultak s a haretéri sebesültek segélyezése ügyében következő két rendbeli miniszteri rendelet érkezett le:

Üdvösnek mutatkozik, hogy a megszállott hadi színterről jövő nagyobb sebesült-szállítmányokkal, s különösen a katonai egészségügyi vonatokkal, vagy a déli vagy más vaspálya személyvonataival felfelé szállítandó sebesültek, az illető vasuti megállapodási állomásokon élelmi- s üdítő-szerekkel (gyümölcs kivételével) és szivarral kitelhetőleg ellátásának. Ez azonban csak oly esetben érhető el, ha honunk lakosságának nagylelkűsége és emberszeretete e célra módjához mérten áldozik s minden egyes honpolgár hofnifis embertársai szenvedésének enyhítéséhez tehetősége szerint hozzájárulni igyekszik.

Ennél fogva felhívom a címet, hogy ez irányban hivatala körletében a belátása szerint szükségesnek mutató felhívásokat oly kép tegye meg, hogy a vasutakon fekvő városok és községek előjáróságai, az illető vasuti állomásnak főnökétől — kik erre nézve idejében nyerne értesítést — a sebesült szállítmányok megérkezésének idejét jó eleve megtudva, a lakosság által adományozott élelmi- s üdítő-szereket, dohányt, szivart, a vasuti állomáson, a sebesülteknek vagy személyesen kiosztassák, vagy pedig további kiosztás végett a sebesültek szállítmányi parancsnokainak átadassák. Budapesten, 1878. évi szeptemberhó 15-én. Szende Béla, honvédelmi minister.

Augustus 30—31-én Eger, Miskolcz, Mád mindannyi virágzásnak indult városok valamint a hernád völgyi községek fölött dühöngött felhőszakadás, s annak folytán támadt rendkívüli árvíz okozta szerencsétlenség ösmeretes a törvényhatóság előtt.

A hatósági jelentések és a helyszíni szemle emberi fogalmat felülmúló pusztulásról és károsodásról tanuskodnak — és az iszonyu kár neve meg sem állapítható.

Noha a kormány, egyes hatóságok és a nagylelkű hazafiak nag számban azonnal igyekeztek segélyt nyújtani, e nemes buzgalom azonban csak a pillanatnyi szükségét enyhíthette némileg, a milliókra menő kárt nem pótolhatja; a leirhatlan nyomort csak az ország tömeges adakozása enyhítheti.

Ennek következtében a jelzett szerencsétlenség enyhítése végett ezennel könyöradomány gyűjtését országsszerte elrendelem és a törvényhatóságot felhívom, hogy saját hatáskörében, a társadalom minden rétegében magán és társulati uton, a könyörület bár mily csekély adományának lehető gyors begyűjtése iránt intézkedjék, és a begyűlendő adományok, az adakozók kívánságához képest időnyeres végett Eger, Miskolcz, és Mád városok polgármestereinek illetve Heves, Borsod, Abauj és Zemplén megyék alispánjainak haladéktalanul kiosztás céljából közvetlenül küldje meg. — Budapesten, 1878. évi szeptemberhó 12-én B. Kemény s. k. a minister helyett államtitkár.

Eperjesi Széchenyi-kör.

Az „Eperjesi Széchenyi-kör” igazgató választmánya f. hó 8-án tartotta a kör helyiségben rendes

havi ülését, melynek hivatása volt — a folyó ügyek elintézésén kívül — a kör téli munkásságának megindítása.

Mindenek előtt jelentős tétetvén a pénztári ügyekről s az utolsó ülés határozatainak végrehajtásáról, az utóbbiak kapesán a választmány tudomására hozott, hogy Eperjes sz. kir. város képviselő testülete közgyűlésileg elhatározta, miszerint a Széchenyi-kör kezdeményezéséhez csatlakozva a „Magyar történelmi társulat” befogadására késznek nyilatkozik, illetve a nevezett társulat meghívásához hozzájárul. Ezen városi határozat valamint a Széchenyi-kör kérvénye alapján a m. bizottság f. é. szeptemberhó 12-én tartott közgyűléséből a Történelmi társulatnak a szabályszerű meghívást, elküldte. A lapok tanúsága szerint a Történelmi társulat e meghívást utolsó ülésében már egyszer tárgyalta, jövő ülésében fogja azonban csak elhatározni, vajon a jövő évre Sárosmegye- és Eperjesét, vagy a még nyert más két meghívás egyikét fogja-e elfogadni?

Jóváhagyta továbbá az igazg. választmány ezen alkalommal a zongora vétel iránt az elnökség által tett lépéseket.

A körnek zongorája, — mely immár a helyiségben föllálítva a tagok rendelkezésére áll, — valóban kitünő hangszer; nagysága, külső kiállítása s hatalmas hangja alkalmassá teszi a hangversenyeknél leendő használatra, (mialtán igen érezhető hiány lesz pótolva,) szerkezete legújabb rendszer szerinti, s megválasztása, — mely Dolehall Samu zene- és képzőműv. szakv. tag érdeme — a legkitünőbb szakértelemről tanuskodik.

Ez ülés alkalmával határozattá lett egyszerűsmind, miszerint a kör házi estélyei (hangversenyek, fölolvadások) melyek a kör helyiségében tartatnak s csak az egyesületi tagok által látogathatók, már a jövő héten megkezdhetnek. Az első házi hangverseny idejét s műsorátat más helyen közlendjük.

A tél folytán gyakrabban fognak nyilvános szineloadások vagy hangversenyek rendeztetni, melyekre a kör tagjainak — az alapszabályok értelmében — szabad belépte lesz.

Végül jelenthetjük, hogy a kör elnöksége a mult napokban felhívást bocsátott ki a kör választmányainak tagjainak, melyben a jelenleg itt működő, s a támogatást teljesen megérdemlő magyar szintársulatot buzgó pártfogásukba ajánlja.

Az eperjesi ev. collegium jogakademiája újbóli megnyitásához.

Az alábbiakban közöljük Bánó József kerületi collegiumi felügyelő beszédét, melyet az eperjesi ev. collegium jogakademiája újbóli megnyitása alkalmával 1878-ik évi szeptember 8-án mondott.

Tisztelt iskolai gyűlés! Azon mű, melyet ma akarunk újra helyre állítani és létesíteni, csak nagy munkának, szorgalomnak, áldozatkészségnek gyümölcse lehet.

Hasonlítunk a hangya-boly lakóihoz; — ha valami balvégzet, pajkosság, vagy rosz akarat elrontja a szépen rendezett épületet, azon pillanatban újra kezdik a munkát és iparkodnak pótolni a veszteséget.

Nálunk is alig szüntette be a hatalom — nyiltan kimondom — tévuton járó rendelkezése az eperjesi collegium jogakademiáját, azaz alig gördített indirecte oly akadályokat, melyeknek más következménye nem lehetett, mint a beszüntetés, már is azon törtük fejünket, hogy azt újra felállítsuk.

Tudjuk, hogy még igen nagy akadályokba fogunk ütközni. Legelőször is a tanulók csekély száma fog lohasztólag hatni, de okulva a mult idők példáján, az ne retentsen vissza. — A nagy közönséget az eredményről és a célba vett szándékról még kellőleg értesíteni sem lehetett. — Meg vagyok győződve, hogy azon buzgósság, mely alig egy év alatt 32.000 frtot tudott gyűjteni, minden akadályt diadalmasan fog legyőzni.

Ma 63.000 frt. tőkének kamatja áll ezen intézet rendelkezésére.

Hálásan kell itt megemlékezni ezen városi és vidéki nem-protestans honfátársainkról, kik buzditólag, sőt lelkesítve karolták fel ez ügyet. Hálásan

kell megemlékezni különösen Eperjes városáról, mely az adakozók első sorában áll. — Hálásan kell megemlékezni mindazokat, kik megdicsőült Dessewffy Aristid tábornok felállítandó szobra alapján kamatait ezen szent célra felajánlották. Hálásan említem maga Sárosmegye közönségét, mely gyűlésén csaknem egyhangulag adta erre beleegyezését.

Legtöbb érdeme van, ezen valóban fényes sikernek az én tisztelt collegiumnak, Almásy-Jelenik István, helybeli felügyelő ur ó nagyságának, továbbá Hazslinszky Frigyes igazgató urnak, Kardos Tivadar urnak és mindazoknak, kik a gyűjtést oly buzgón előmozdították.

Mi adott oly ruganyosságot és erőt ez ügy előmozdításában? A szükségesség érzete; mindenki érezte, hogy egy nagy házang hazánk felvidékének és egyházunknak tanrendszerében.

Mert bár mily előnyösen változhattak is tanügyi állapotaink országos szempontból az egész országban, határozott ballépésnek és hibának tartanak, veszni engedni épen Eperjesen és épen a Collegiumban a jogi tanfolyamot.

Három főérdek van, mely a jogtanfolyamnak itt újra felállítását és biztosítását kétségtelenül megköveteli:

1. Protestans egyházunk érdeke.

Ágostai prot. egyházunknak az egész országban ez idő szerint jogakademiája nincs. Itt ezen ügynek gyökerei századok előtti időkre vihető vissza.

A tiz osztályból álló collegiumban már a tizenhetedik század második felében adtak elő politikai és jogi leckék a kilencedik osztályban, névszerint Pankratius Mihály tanár által, ki egy közjogi könyvet is irt. — Ez után egy igen hosszú szünet állott be az üldözések ideje alatt; a jogi tanfolyam egészen megszűnik egészen a jelen század elejéig. — 1820/-ben ébredt új életre; ekkor Tomka István jeles ügyvéd, önszántából vállalta magára a magyar jog tanítását; utána mindjárt 1822/-ban Csupka András ügyvéd, a híres Kövy kitünő tanítványa s majd mindnyájunknak tanítója vette át a colleg. pártfogóság megbízásából a magyar jog rendes tanítását s folytatta 1851-ig oly sikerrel, hogy országos híre emelkedett s tanítványainak száma némely években meghaladta a százat. Halála után Vandrák András, Schulek Gusztáv és Herfurth József tanár urak folytatták a jogi és politikai tudományok előadását ideiglenesen, de 1852/-ik évben a jogi tanfolyam a viszonyok mostohaasága miatt megszűnt.

Az alkotmány helyre állításával a jogi tanszék életbe léptetéséről is komolyan és ismételve folytak a tanácskozások. Számos és tetemes alapítványok jöttek létre, s 1852/-ban újra megkezdődtek rendszeren az előadások; tanárok valának Glósz Károly, Schulek Gusztáv, Vandrák András és Tillisch János, s mindjárt az első évben a joghallgatók száma 47-re rugott. Nehéz időkben kisegítő tanárok voltak Irányi István s Dr. Schmidt Gyula urak is.

A helytartó tanács s végre a magy. udv. cancellaria is elismeri a két évi jogtani folyamatot Eperjesen s 1862/-ban a jogászok száma 58, majd 62 s 1864/-ben már 88. — Glósz Károly lemondása után helyébe Schulek Gusztáv és Vécsey Tamás választatnak; 1866/-ban a jogászok száma 101, 1867/-ben 105.

Ez évben Schulek Gusztáv véglegesen leköszönvén Ujhelyi Boldizsár választatott meg, ő azonban egy év mulva vissza lépett. — Uj tanárokkul választattak Liszka Nándor és Fekete Gyula s 70-es években a jogászok száma meghaladta a 150-et.

1873-ban a pesti egyetemhez neveztetvén tanárnak dr. Vécsey Tamás bucsut vett a collegiumtól s 1874 husvétkor helyébe dr. Szánthó Gyula választatott tanárnak. 1875-ben midőn a közoktatási minister elrendelte a 4 évi jogtanfolyamot, melyre okvetlenül az ideiglenes beszűntetésnek kellett bekövetkeznie, eltávoztak Liszka Nándor Debrecenbe, Szánthó Gyula Sárospatakra.

Ez után még egy évig tengődünk s 1876-ban az iskolaév végén a további jogtanítás felfüggesztetett.

(Vége köv.)

Különfélék.

Az „Eperjesi Széchenyi-kör“ f. é. októberhó 18-án rendezendő első s csakis a kör tagjai által (díj nélkül) látogatható házi hangversenyét a kör helyiségeiben, melyre a t. tagok ezennel meghívhatnak. Kezdeté esti 6 órákor.

Első kimutatása a sárosmegyei jótékony nőegylethez a sebesült hadfiak részére befolyt kegyes adományoknak:

Péchy-Gombos Aurelia, vászon, ruha, tépés.
Péchy-Semsey Teréz, vászon, ruha, tépés.
Nehrer-Pacher Emma, vászon, ruha, tépés.
Sztehlo-Kéler Matild, vászon, ruha, tépés.
Krajzell-Kéler Aline, vászon, ruha, tépés.
Lachapelle kisasszony, vászon, ruha, tépés és horkolt főfödők.
Kubinyi-Zsarnay Emma, fehérneműk, vászon, harisnyák és tépés.
Kubinyi-Csupka Zsófia, vászon, ruha, tépés és
Péchy Zsigmond 10 „ „
Ujházy-Priesznicz Zsófia 5 „ „
Ujházy-Priesznicz Teréz 5 „ „
Sztehlo-Kéler Matild 2 „ „
Összesen 37 frt o. é.

Mely tárgyak összesen 22 kilo súlylyal és 37 frt o. é. készpénzben Sárosmegye alispánjának rendeltetésük helyére szállítás végett beszolgáltattak.

Eperjesen, 1878. október 11-én.

Kubinyi-Csupka Zsófia,
egyleti alelnök.

A miskolczi vízkárosultak javára gyűjtöttek a helybeli ev. Collegiumban a tanítóképző intézetnek növendékei 3 frtot, mely összeg tek. Soltész Nagy Kálmán miskolczi polgármester urnak átküldetett.

A miskolczi árvízkarosultak javára a városi pénztárnál újabb adakoztak:

Antony Florentina asszony 2 frt — kr.
Dr. Mosászky Győző 2 „ — „
Sztehlo János, főesperes 2 „ — „
Kádas Miklós 2 „ — „
Dr. Mosászky Titus 2 „ — „
Bauernebel Szilárd 5 „ — „
Ladomérszky Viktor, kanonok 5 „ — „
Tahy Emilia 3 „ — „
Rojkovics Sándor, kanonok 2 „ — „
Soóvári műkedvelői előadás
tisztá jövedelmének fele 20 „ 96 „
S. J. J. és S. Ágnes 1 „ 64 „

Az egri vízkárosultak javára adakoztak:

Dr. Mosászky Győző 1 frt — kr.
Dr. Mosászky Titus 1 „ — „

Rojkovics Sándor, kanonok 1 frt — kr.
Összesen befolyt a városi házi-pénztárnál a miskolcziak javára 92 „ — „
az egriek javára 5 „ — „
s a mádaiak javára 1 „ — „
Összesen 98 frt — kr.

mely rendeltetési helyére elküldetett.

Az eperjesi társadalmi egylet ivén adakoztak:

Dunkel Károly, a miskolcziak javára 3 frt — kr.
Ugyanő a mádaiak javára 2 „ — „
Rödler Ágoston, a miskolcziak javára 5 „ — „
Ugyanő az egriek javára 2 „ 50 „
„ a mádaiak javára 2 „ 50 „
Összesen 15 frt — kr.

mely összeg szintén elküldetett.

Időközben nyugtáztattak Miskolcz város tanácsa részéről:

A helybeli kir. kath. főgymnasium tanárkarának 12 frtnyi adománya, a Hazslinszky-féle hangverseny 46 frt 15 krnyi jövedelme, Meliorisz Kálmán ur által Mitro István miskolczi árvízkarosult javára küldött 5 frtnyi készpénz- s ruhaneműekbeni adománya, továbbá Honner József ur ruhaneműekbeni adománya.

Uj menetrend. Folyó évi október 15-től kezdve az eperjes-orlói vonalon mindkét irányban csak egy-egy vegyes vonat fog közlekedni és pedig a következő menetrend szerint:

16. sz. vegyes vonat.							
Állomások	Érkezés		Tartózkodás		Elindulás		
	óra	perc	óra	perc	óra	perc	
Eperjes	é j j e l					9	28
Nagy-Sáros	9	56	—	8	10	04	
Szent-Mihály m. h.	10	19	—	1	10	20	
Kis-Szeben	10	35	—	10	10	45	
Péchujfalu m. h.	10	55	—	1	10	56	
Héthárs	11	23	—	30	11	53	
Pusztamező	12	44	—	1	12	45	
Orló	1	15	é j j e l				

11. sz. vegyes vonat.							
Állomások	Érkezés		Tartózkodás		Elindulás		
	óra	perc	óra	perc	óra	perc	
Orló	é j j e l					3	40
Pusztamező	4	17	—	2	4	19	
Héthárs	5	01	—	15	5	16	
Péchujfalu m. h.	5	38	—	1	5	39	
Kis-Szeben	5	47	—	10	5	57	
Szent-Mihály	6	13	—	1	6	14	
Nagy-Sáros	6	30	—	10	6	40	
Eperjes	7	02	r e g g e l				

A haretéri sebesültek javára a városi hatóságánál újabb adakoztak Semsey Natalie és

Jármay-Jámbor Janka urhölgyek. Adomány neme tépés, mely is rendeltetési helyére küldetett.

Az itteni kir. kath. főgymnasiumba a most folyó 1878/9. tanévre 366 növendék lón felvéve és pedig az I. osztályba 81, a II-ba 61, a III-ba 60, a IV-be 53, az V-be 36, a VI-ba 22, a VII-be 30, a VIII-ba 23. Ezek közül eperjesi illetőségű 85, sárosmegyei 143, máshonnanvaló 138, róm. kath. 186, gör. kath. 89, ágost. hitv. ev. 2, mőzes vallású 89, csak magyarul beszél 16, csak németül 1, csak tótul 27, magyarul és németül 26, magyarul és tótul 141, németül és tótul 10, magy. ném. és tótul 120, magy. tót- és ruthénul 25.

Neerolog. A halálnak dús aratása volt e héten.

F. é. októberhó 9-én meghalt péchujfalusi Péchy Anna, élete 19-ik évében. A boldogult kevéssel ezelőtt tanítónőnek lón megválasztva a helybeli kath. iskolaszék által. Az ifju hölgynek fájdalom nem volt megadva, hogy fáradozásai gyümölcsseit élvezze.

F. hó 10-én Kertész József hites ügyvéd és váltójegyző halt meg élete 61-ik évében, hosszabb szenvedés után tüdőszélhűdés következtében.

A boldogult egyik legbuzgóbb tagja volt a megyei bizottmánynak, a városi képviselőtestületnek s általában minden közügy iránt élénk érdeklődéssel viseltetett.

F. hó 11-én meghalt Ádámföldén ádámföldi Bornemisza Sándor, a m. k. kerületi tábla nyugalmazott bírāja, élete 75-ik évében tüdőszélhűdés következtében.

Hasonlóan f. é. októberhó 11-én meghalt Bihary Györgyné, szül. Pankovics Mária hosszas betegség után, élete 35-ik évében.

Béke az elhunytak hamvaira!

Színház. Veres László színigazgató társulata egy hét óta körünkben működik.

A társulat eddigi előadásaival, ha anyagi sikert nem is, de erkölcsit aratott, a mennyiben alkalma nyílt bizonyítani, hogy törekvő, gyakorlott és tehetséges erővel bír, kiktől alaposan lehet kerekded előadásokat s élvezetes estéket várni.

Nem szándékunk már a jelen alkalommal a társulat egyes tagjainak játékát taglálni, annyit azonban mondhatunk, hogy a jelenleg körünkben időző társulat a közönség pártolását teljes mérvben megérdemli.

Közönségünknek egy igen nagy része mindazáltal megfoghatatlan közönnnyel viseltetett eddig a társulat irányában. Nem szólnak azokról, kik hazai nyelvünket — mely az övék is — nem értik, vagy a kik érzelmeiknél fogva ugyszólván elvből kicsinylenek mindent a mi magyar s istenitenek, a mi német; ezeket nem lehet kapacitálni, nem is akarjuk tenni, — hanem szólnak a közönség hazafias és műpártoló részéhez.

TÁRCA.

Párbajhistóriák.

Pfuel tábornok, Kleist Henrik hü barátja s a szabadságharcok egyik jó bajnoka, a híres Pfuel-féle uszoda megalapítója s 1866-ban bekövetkezett haláláig Berlin legnépszerűbb férfainak egyike, 1848-ban porosz hadügyér és miniszterelnök volt. A nemzetgyűlés egyik hosszadalmas bizottsági ülésében, melyben a nemesség eltörléséről volt szó, csendesesen elszenderült, azonban egyszer csak oly felkiáltással ugrott fel: „Micsoda, hát még mindig nem halt meg a nemesség!“

E szavak villámsebességgel bejárták egész Berlint, azon hirrel együtt, hogy Pfuel minister, ki maga is „v.“ (von), szinte a nemesség eltörlésére szavazott.

Az összes nemesség szörnyen megharagudott e miatt a tábornokra, s egy fiatal kékvérű hadapród azonnal hivatva érezte magát „az árulót ezért érdem szerint megbüntetni.“

Nyilvános utcán elállotta az öreg ur utját s így szólt: „Von Pfuel tábornok ur, meg kell önnek mondanom, hogy ön egy komisz filkó. Ha van valami szava hozzám, im itt a névjegyem!“

A tábornok azonban az ifju hőst névjegyével együtt mosolyogva végig nézvé, csak annyit válaszolt: „Köszönöm. Nincs Önhöz szavam. Hát komisz filkó vagyok én? No lám, azt mai napig magam sem tudtam...“

E szavak nagyobb büntetést képeztek az oktondi hadapródra, mintha a tábornok néhány esztendőre várfogságba küldte volna.

Beh kár, hogy ama másik hadnagocska, ki 1834-ben Zágrábban „hősiessége“ által könnyelműen anyni vérontás okozójává vált, szintén nem akadt oly tanítóra, mint az öreg Pfuel.

A zágrábi színházban történt. Egy földszinti páholyt egy gróf foglalt el hölgyeivel. Földszint néhány tiszt állott, az akkor ott divatozó szokás szerint, csakóval fején. A páholy tulajdonosa udvariasan egyik tiszthez fordult, kinek csakójá a szinpadra való kilátást teljesen akadályozta, hogy vegye le fővegét. — Az illető tiszt bocsánatot kér s félrelép . . .

„Hogyan? egy civilista által engedte magadat így sans fagon félre tolatni?“ kiáltá egy tejképző hadnagy. „Megmutatom neked, bajtárs, mint kell ily népségnek imponálni!“ S ezzel ostentatíóval csakós fejével egyenesen a páholy elé áll.

„Uram, önnek fővege a hölgy elől teljesen elfedi a szinpadot...“

Gunyos vállvonítás s a csakónak hátravetése volt a felelet. Azonban a következő pillanatban a gróf ökle ugy leütötte a csakót a tejképző hős fejéről, hogy az csörömpölve messze elrepült.

Erre valóságos zivatar keletkezett. A hadnagy dühösen kardot rántott s vért és elégtételt emlegetve a grófra igyekezett rontani.

Ez hidegvérűen ott állt a páholyban s szava keresztülhangzott a zajon: „Holnap reggeli 8 órákor a marhalegelőn golyóval szolgálatára leszek önnek.“

Másnap reggel egész Zágráb künn volt a legelőn, hogy tanuja legyen a párbajnak. A gróf pontosan megjelent segédjeivel, azonban a hadnagy váratott magára, sőt igen soká . . .

A gróf már távozni akart segédjeivel a mikor egy futár meghozta a hirt, hogy a parancsnok a hadnagyot fogolyként Karlsburgba küldé.

Az ellenfél gunyosan kacagott: „Igen jól van, jobb helyen van ott a fickó, mint itt golyóm előtt!“

E megjegyzés a tiszték és a gróf barátjai között uj surlódásokat idézett elő, minek az lett a következménye, hogy kevés nap múlva egy hadnagy s egy kapitány meg voltak löve.

Valjon mint gondolkozik most ama hadnagy színházi hőstettéről!

1837-ik évi januárhó 22-én az oroszok legnagyobb költője Pusckin Sándor esett el párbajban egy francia kalandor áldozataként.

Báró Dantés egy fiatal francia Sz.-Pétervárra jött szerencsét próbálni. Ficquelmont grófnő pártfogása alá vette, s egy udvari estély alkalmával melegen ajánlotta őt a császárnénak, ki is a legelső alkalommal sokat beszélt a császárral a szép fiatal emberről, kinek sem állása, sem vagyona.

Dantes báró ennél fogva nem sokára tisztté lón kinevezve a császárné nemesi ezredében, s a császár jelentékeny havi összeget biztosított neki, tisztí fizetésén felül. Azonkívül a fiatal kalandor a hollandi követnek, báró Hekeréne-nek, egy festettségéről híres embernek, annyira kedvében tudott jární, hogy ez őt adoptálta.

Pusckin, a költő a szép és gazdag Gontscharow Nadeshda Nicolewnát vette nőül s Sz.-Péterváron nagy házat vitt. A hollandi követ s fogadott fia a ház leggyakoribb vendégei közé tartoztak s nem sokára azt beszélték az emberek, hogy a fiatal Hekeréne-Dantes báró szembetűnőleg azon van,

hogy a szép Pusckinnénál a házibarát szerepét játszassa.

Pusckin Sándor ennél fogva azonnal szakított a két Hekeréne-nel. Erre a költő s barátjai egy csomó durva névtelen levelet kaptak, melyekben az volt mondva, hogy Dantés bárónak alapos okai voltak, Pusckinnéval szemben a legbizalmasabban eljárni.

Pusckin a két Hekeréne-t tartotta ez ocsmany levelek szerzőinek s a fiatal kihitta párbajra.

Ekkor egy meglepő esemény adta magát elő: Dantés báró ugyanis kijelenté, hogy Pusckinné asszony hugába szerelmes s egyedül e szerelem oka annak, hogy Pusckinné kegyét annyira kereste. Vége az volt, hogy megkérte Gontscharov Katalin kisasszony kezét s a legkülönösebb e párbajhistóriában az hogy Gontscharov kisasszony csakugyan férjhez is ment, néneje tolakodó udvarlójához.

Pusckin jelen volt a lakadalomnál, azonban visszautasította a hollandi követnek minden békéltetőkísérletét s nem érintkezett azután sem a két Hekerénnel, egyedül sógornőjével közlekedett.

Eközben a névtelen levelek egyre jöttek, melyek Pusckinnét a legszemtelenebb rágalomokkal illették. . . . Jöttek Dantés-től is levelek, melyekben engesztelődésért könyörgött. Egy ily levelet Pusckin Hekeréne-nek e szóval: „Gredin!“ arcába vágta. . .

A hollandi követ e sértést zsebre tette, azzal boszulva meg magát, hogy a költő s neje ellen újabb rágalmakat szórt. Sőt egy ízben Pusckinné egy francia négyes alkalmával hirtelen a cynikusan mosolygó Dantés-val találta magát szemben.

Kompromittálni akarták minden áron. A nő kérte férjét, hogy hagyják el Szt. Pétervárt egy időre. Pusckin azonban e helyett oly szenvedélyes levelet irt az idősebb Hekeréne-nek, hogy a párbaj elkerülhetlenné vált. E párbaj 1837-ik évi januárhó 27-én, délutáni 5 órákor a Pétervár melletti Tschernaja Retschka nevű kis szigeten, mely az előkelő világnak nyári tartózkodó helyéül szolgált, következő feltételek mellett tényleg megtörtént: 20 lépésnyi távolság, 5 lépésnyi korlát, kiki tetszése szerint lő. Az első lövés joga elesik.

Midőn Pusckin segédjével a kijelölt helyre szánkázott, találkozott nejevel, ki egészen vidáman s mit sem gyanítva a korcsolyázótérrel volt visszamenőben s elment mellette, a nélkül, hogy köszönt olna neki.

(Vége köv.)

Magyar színházlátogató közönségünk elég nagy, hogy egy társulatot fentartson s hisszük is, hogy fogja tenni.

Ez alkalommal figyelmzettük t. olvasóinkat, hogy az igazgatóság 12 előadásra terjedő bérletet hirdett, melynek fölhasználását melegen ajánljuk

Irodalom.

Rosenberg S. eperjesi könyvkereskedőnél megjelent és kapható „Prešovski Kalendar na rok 1879.“ című, abauj-sáros-szepes-zempléni tót tájnyelven irt és csinos képekkel ellátott naptár, a melynek habár csak a mindennapi irodalmi termékek közé sorozható, mindazonáltal némi jelentőséget tulajdonítunk, miután e naptár szellemi iránya, minden eddig megjelent tót naptárral ellenkezőben, hazafias és kibékítő.

Szemből azon sok, mindinkább észlelhető, köznépvizsgáló és kárhözvont befolyású tót nyelvű irodalmi termékekkel szemben azon silány olvasmány, mely mindaddig rendesen naptárakban köznépvizsgáló kezébe jut, és ennek egyedi szellemi táplálékát képezi, mely köznépvizsgáló szellemi felzárkózást, csak annak elbűtítését eredményezi. Szemből mindazon nemzetellenes törekvésekkel, melyeknek a legtöbb tót naptárakban érvényre jutni mindinkább sikerül, — egy hazafias szellemben irt tót naptárnak kiadása — szerény véleményünk szerint — csak üdvös befolyás lehet. És a „Prešovski Kalendar“ e követeléseknek megfelel, a mi leginkább tartalmából kitűnik. Egy rövid vázlaton kívül Magyarország történetéről, mely áthatva hazafias érzelemtől, oda van irányozva, hogy a nemzetiségi ellentéteket kiegyenlítse, oktató és mulattató kis cikkeket tartalmaz még, mint p. o. gazdaságról stb.

A tulajdonképen naptári és csillagászati rész itteni vidékünk földrajzi viszonyai alapján van kidolgozva és valamennyi hitefekezett teljes naptárlátással ellátva; a vásári rész legnagyobb pontosággal van szerkesztve; nyomtatása tiszta, papírja szép, az egyes példány ára lehető legolcsóbb: csak 25 kr.

Kívánjuk, hogy ez első évfolyamot még sok kövesse; a kiadó mindenesetre előismerést érdemel.

Speries, den 11. Oktober.

In der vorigen Nummer haben wir nach den Ausführungen des Doktor Kodor die Gründe entwickelt, welche ein gesundes Wohnhaus wünschenswerth machen.

Betrachten wir nun die Rehrseite der Münze.

Ist die Wohnung, in welcher man arbeitet, oder welche des Betreffenden nach vollbrachter Arbeit harrt, finster, schmutzig, mit Dunst und schimmelnden Möbeln gefüllt, und mit einem kalten, oder rauchenden Ofen versehen — und ist der Betreffende genöthigt, selbst diese Wohnung mit Fremden, Ungefunten, Verkommenen oder Unleidlichen zu theilen, so daß ihm kaum eine Stätte übrig bleibt, wo er ausruhen könnte, so wird er in so einer Wohnstätte kaum mit Vergnügen arbeiten, oder nach vollbrachter Arbeit nach Hause eilen. Und ist er zu Hause, so wird er sich gewiß be- wogen fühlen, seinem häuslichen Heerde je eher den Rücken zuzukehren. Und wohin begibt er sich dann? In's Kaffeehaus, in einen Weinschank, oder überhaupt an einen Ort, der ihm angenehmer vorkommt, als seine unfreundliche Wohnung.

Und welcher Fall ist der öftere? Gewiß der letztere. Um sich hievon zu überzeugen, braucht man nur die Anzahl der Kaffee- und Wirthshäuser in Betracht zu nehmen.

Und wie viel socialer Wohlstand geht hiedurch verloren! Den Arbeiter läßt zu Hause nicht ruhen, er schaut nach dem Wirthshause hinüber, die Arbeit erleidet Unterbrechungen und geht nur langsam vorwärts. Derjenige Theil des schwerverdienten Geldes, welcher hätte erspart werden können und welcher dazu bestimmt gewesen wäre, den Grundstein künftigen Wohlstandes zu bilden, geht auf Wein und Karten auf. Das Gefühl, der Sinn für das Familienleben erstirbt, die Bande lockern sich. Es entstehen Zwistigkeiten und Streitigkeiten, welche das Glend nur noch steigern.

Und ist es denkbar, daß die Völkerschaft, welche so ein Leben führt, moralisch und ihrer Bürgerpflichten eingedenk sei?

Gewiß nur in den seltensten Fällen; die Klassen derartiger Verhältnisse sind unzufrieden, mißmuthig, und suchen die Ursache ihrer Mängel nicht lediglich in sich, sondern in der Gesellschaft. Sie beneiden ihre Mitmenschen, die sie glücklich glauben, sie hassen den Arbeitgeber, in dem sie ihren Tyrannen sehen; sie sind unzufrieden mit dem Staate, welcher ihre Leidenschaften zügelt.

Solche Leute sind es, in denen kommunistische Ideen erwachen, und die unter solchen Verhältnissen aufgewachsene Volksklasse ist das gefürchtete Geipenst der modernen Gesellschaft.

Doch dies ist nicht Alles! Die Gesundheit der unter solchen Verhältnissen Lebenden wird nur zu bald untergraben; die Krankheit verläßt sie gar nicht; mit derselben geht die Arbeitsunfähigkeit Hand in Hand, demzufolge das Glend wächst und dem Staate immer neue Lasten aufgebürdet werden.

Epidemien aller Art wurzeln sich unter ihnen ein und Typhus, Blattern, Scharlach, Crup, Diphtheritis hören gar nie auf, sondern werden solcherweise

verbreitet und greifen selbst in jene Kreise hinein, die am meisten geneigt sind zu denken: „Was kümmern uns die Wohnungs-Verhältnisse dieser Klasse!“

Und wie Viele gibt es, besonders in den Hauptstädten, die gezwungen sind in solchen, Körper und Geist vergiftenden Wohnungen ihr Leben zu fristen!

Es ist leicht zu fassen, daß in Wohnungen, wo auf ein Zimmer 6 Individuen fallen, von Gesundheit, Wohlbefinden, Bequemlichkeit und Geschmack nicht die Rede sein kann.

Und wie Viele gibt es, die unter solchen Verhältnissen leben.

Gesunde, freundliche Wohnungen also dem Volke! Es möge an solche gewöhnt werden und die Gesellschaft wird sowohl in Bezug auf Vermögen, wie auch in politischer und namentlich in gesundheitlicher Hinsicht außerordentliche Fortschritte machen.

Die gebildeteren Völker und ihre großen Staatsmänner haben die Wichtigkeit dieses Prinzipes anerkannt und sind befreit in dieser Richtung bessere Verhältnisse zu bezwecken.

Wir wollen hoffen, daß dies binnen nicht zu langer Zeit endlich auch bei uns der Fall sein wird.

Stimmen aus dem Publikum.

Wer hat an den Wochenmärkten jene vollen mit Kälbern beladenen Wagen nicht bemerkt, welche durch fremde Fleischhacker hier zusammen gekauft und nach Kaschau transportirt werden. — Gegen dieses hätte ich nichts einzuwenden, denn der Handel und Wandel muß frei sein, aber desto mehr gegen die Barbarei mit welcher diese armen Thiere behandelt werden. Wer es nicht gesehen, der hat keine blasse Idee von derselben. Zuerst werden den Kälbern alle vier Füße fest zusammen gebunden — dann werden 15—20 auf einen kleinen Leiterwagen geworfen, durcheinander, eines auf das andere, — die oberen, damit mehr Platz im Wagen bleibt so gelegt, daß ihnen die Köpfe über die Leiter über die Sprangen herunterhängen. Welche furchtbaren Martern diese armen Thiere dadurch erleiden müssen, das beweist das schmerzliche Brüllen, welches dieselben von Zeit zu Zeit ausstoßen. Und weißt du lieber Leser wie lange diese Marter dauert? Im besten Falle von Früh angefangen bis in die späte Nacht. Der gefühllose Vengel, nachdem er die Kälber gekauft und auf die obige Art auf seinem Wagen untergebracht hat, kommt mit seiner Ladung zwischen 10 und 11 Vormittag, vor das eine oder das andere auf der Hauptgasse gelegene Schanklocale, wo er sich vollstopft und vollkaut. Während dieser Zeit steht sein Wagen entweder dem Sonnenbrande, dem Regen, dem Froste je nach der Jahreszeit auf der Hauptgasse ausgelegt. Gegen ein Uhr Nachmittag fährt die perhonsifizierte Rohheit über Stock und Stein in scharfen Trab nach Kaschau, wohin er, wenn man alle Wirthshäuser welche an der Landstraße sind, in Betracht nimmt, wenn es gut geht gegen sieben Uhr Abends ankommt, und da das Vieh Abends nicht abgestochen wird, so müssen die armen Thiere auf ihre Erlösung durch den Tod, von diesen unerhörten Qualen bis zum anderen Tage warten, folglich dauert die Marter ununterbrochen volle 24 Stunden. — Dazu kommt noch die Qual des Durstes, denn diese geplagten Thiere bekommen während dieser ganzen Zeit nicht einen Tropfen Wasser, denn diese menschliche Bestie ist zu faul um die gekauften Kälber zu tränken. — Dies geschieht alles beim hellen Tage, öffentlich, ohne das bis nun Jemandem eingefallen wäre dagegen Einsprache zu thun, als wenn das so und nicht anders sein müßte. — Viele sehen zwar den Wagen gehen aber gleichgültig vorüber, die meisten bemerken nichts sind blind für Alles was um sie vorgeht, die Polizei kümmert sich um so eine Bagatelle nicht im mindesten, und so wiederholt sich diese Marterei von einem Wochenmarkte zum anderen, zum großen Vergnügen und Erbauung des Sperieser gefühlvolleren Publikums. Und wie werden außer dieser Marterei viele andere Thiere hier in Speries noch behandelt, man betrachte nur die Pferde mancher Fiacker und der Streifwagen Inhaber, wie viel wird gefündigt auf der Schlachtbank u. s. w. Thierschutzverein wo ist dein Reich!

Tagesneuigkeiten.

Das erste Haus-Concert im Széchenyi-för wird am 18. d. M. in den Vereinslokalitäten stattfinden. Der Zutritt ist nur Vereinsmitgliedern gestattet, die im Sinne der Statuten kein Entrée zu entrichten haben. Concertbeginn 6 Uhr Abends.

Die herrschende Blatternkrankheit hat vollends den Charakter einer Epidemie angenommen und fallen derselben Viele, namentlich Kinder, zum Opfer.

Von den Dimensionen der Epidemie zeugt der Umstand, daß im Zeitraume vom 6-ten bis inklusive 10 Oktober nicht weniger als 18 Erkrankungsfälle vorgekommen sind.

Den Ausweis der vom hiesigen wohlthätigen Frauenvereine gesammelten Spenden für die Verwundeten veröffentlichen wir an anderer Stelle. Wie aus demselben zu entnehmen ist, hat die Sammlung den besten Erfolg.

Trottoirergänzung. Die Stadt ließ bekanntlich an einigen Stellen der Hauptgasse Trottoirs errichten, welche die Längs der beiden Häuserreihen hinlaufenden Trottoirs verbinden. Eines derselben dient auch zugleich als Zugang zum Collegium. Da aber dieses Trottoir auf beiden Seiten nur bis zum Gebäude führte, so ließ Herr v. Benzur die Stelle vor dem Collegium mit Cement eigener Produktion asphaltiren, wodurch beide Trottoirs vollkommen verbunden sind.

Das ungarische Theater weilt seit einer Woche in unserer Mitte. Die Gesellschaft ist gut zusammengestellt und spielt recht brav. Leider steht das Verhalten des Publikums zu den anerkennungswürdigen Bestrebungen und Leistungen der Gesellschaft in keinem Verhältnisse. Das Theater ist zumeist leer, was umso mehr befreudend ist, als unsere Stadt froh sein könnte, wenigstens einen Zerstreuungsort zu haben, wo man in der Lage ist die Mühen des Tages zu vergessen.

Communes. Die städtischen Schlußabrechnungen über das Jahr 1877 liegen, nachdem dieselben von der Finanzkommission einer eingehenden Ueberprüfung unterzogen worden sind, am Stadthause auf, und können die Steuerzahler und Repräsentanten in dieselben Einsicht nehmen.

Die Schlußabrechnungen gelangen bei Gelegenheit der nächsten Repräsentantensitzung zur Verhandlung.

Öffentliche Verpachtungen. Von Seite des städtischen Magistrates wird kundgegeben, daß die auf der Hauptgasse sub Nr. 203 befindlichen Krämerläden Nr. 1, 3, 4, 5 und 7, und die eben dort befindlichen Fleischbänke Nr. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 und 11 vom 1. November l. J. angefangen auf die Dauer von einem Jahr; ferner der unter dem Stadthause befindliche große Keller und die ebendasselbst befindlichen zwei Magazine vom ersten November d. J. angefangen auf die Dauer von drei Jahren im Wege der öffentlichen Licitation verpachtet werden.

Die Licitation findet am 16. Oktober l. J. um 10 Uhr vormittags im städtischen Sitzungssaale statt.

Der betrogene Teufel. Aus dem südlichen Finnland wird folgender nicht uninteressanter Fall gemeldet: Ein Geschwisterpaar, ein zehnjähriges Mädchen und ein etwa zwölf Jahre alter Knabe, dessen Eltern sich zu einer Festlichkeit begeben hatten, sah Abends in der Stube beim kindlichen Spiel, als plötzlich die Thüre sich öffnete und auf allen Vierern kriechend ein zottiges, gehörntes Ungethüm seinen Einzug hielt. „Ich bin der Teufel“ — redete das Ungeheuer die vor Schreck erstarrten Kinder an — „und werde euch hinwegführen in die Hölle, doch so ihr mir zeigt, wo euer sündiger Vater sein Geld aufbewahrt, soll euch Gnade werden. Nachdem die zitternden Kinder auf einen Schrein gedentet, erhob sich Satanas zu aufrechter Stellung, öffnete rasch das bezeichnete Behältniß, ließ das gefundene Geld in die Tasche gleiten und trat dann, wieder in die Rolle eines Quadrupeden zurückfallend, seinen Rückzug an. Jetzt aber ermannte sich der Knabe: „Das kann der rechte Teufel nicht sein, weil er sich ja Geld machen kann, so viel er will, und ich muß des Vaters Klinte an ihm versuchen.“ Rasch das geladene Gewehr von der Wand reichend stürzte der mutige Knabe heraus, dem wenige Schritte entfernten Anholde nach und feuerte in kurzer Entfernung die Waffe auf denselben ab. Da — ein furchtbarer Schrei, und der Teufel wälzte sich in seinem Blute. Hergueilende Nachbarn entfernten rasch die trügerische Hülle und fanden einen der nächsten Nachbarn, welcher, von der Abwesenheit der Eltern der Kinder unterrichtet, diese Maske gewählt hatte, um einen Raubzug auszuführen, der auf diese Weise ein für den Thäter sehr unerfreuliches Ende nahm.

Vom Kriegsschauplatze.

Ein interessanter Brief vom Kriegsschauplatze, den ein Sperieser an seine Verwandten schrieb, wurde uns freundlichst zur Verfügung gestellt.

Das Schreiben lautet folgendermaßen:

Mir geht es den Umständen gemäß jetzt recht gut. Seit den großen Gefechten bei Doboj am 4. 5. und 6. d. M. ist eine günstige Wendung der Dinge eingetreten. Durch das combinirte Vordringen des Corps Szapary von Doboj aus und jenes des 4. Corps von Breška haben wir ohne vieles Blutvergießen Erfolge errungen, die unberechenbar sind. Die Insurgenten, welche nach der bei Doboj erlittenen Schlappe bei Nacht und Nebel fluchtartig den Rückzug nach Gracanica angetreten haben, wo sie riesige Verhauungen angelegt hatten, verließen auch diese Stellung und zogen sich nach Tuzla zurück. Demzufolge besetzten wir am 18. d. M. Gracanica anstandslos und erreichten eine Etappenstation daselbst. Die mohamedanische Bevölkerung — welche sich bei den früheren Kämpfen theilhaftig hatte, verließ ihre Häuser und zog mit den Aufständischen, gegen Tuzla. Behufs unserer Verpflegung wurden die türkischen Vorräthe im Orte confiscirt und requirirt. Die meisten der Flüchtigen haben ihre Harems rückgelassen, von denen ich einige betrat und recht interessante Wahrnehmungen gemacht habe. Der Konak (Regierungsgebäude) so wie viele türkische Gebäude waren bereits durch die raub- und rachsüchtigen Serben geplündert worden u. z. in einer Weise, die an Vandalismus grenzt. Wir kommen noch zur rechten Zeit, um diesem Unfuge ein Ende zu machen. FML. Szapary setzte gleich einen zurückgebliebenen, ehrenwerthen türk. Hauptmann als Bürgermeister ein und es wurde aus Mohamedanern, Serben und Juden ein Gemeinderath zusammengestellt.

Nach einem kurzen Geplänkel, wurde der Vormarsch auf Tuzla begonnen und ohne auf bedeutende Hindernisse zu stoßen bis Han Pirkovaz fortgesetzt. Hier kam uns eine Deputation aus Tuzla entgegen, welche ihre Unterwerfung ankündigte. Der erste, der Tuzla betrat war der Ordonnanz-Offizier Honvedrittmeister Fürst Szézerhazy, sodann rückte ein Theil der Truppen als Besatzung ein. Die dort befindlichen türk. Truppen Bapties präsentirten bei unserer Ankunft. Ein

Theil der Insurgenten circa 3000 streckten ihre Waffen und suchten ihre heimathliche Heerde auf, während 6000 Albanen sich auf Zwornik zurückzogen. Somit hätten wir jenes Tuzla in Händen, welches wir am 9. 10. und 11. August einzunehmen suchten; an welchen Tagen so vieles, theures Blut vergossen wurde. Hier besuchten wir die Gräber der gefallenen Offiziere der beiden Regimenter 39 und 61, deren heroische Leistungen jetzt allseits verdienstermaßen gewürdigt werden. Nach Berichten, soll sich auch Sr. Majestät über beide Regimenter in außerordentlicher Weise ausgesprochen haben. Hier habe ich mir das Pläschen angesehen, wo mir das kleine Pech zugestochen war. Es war nämlich am 10. August, als H. M. Szapary im heftigen Geschütz- und Kleingewehrfeuer mit seinem Stab Dispositionen traf. Ich als Adjutant überbrachte Sr. Exc. eine Meldung aus der Schwarmlinie meines Bataillons. Kaum war ich damit fertig, als so eine hundsverfluchte bosnische Kugel an mich geflogen kam, meinen rechten Bügel traf und von dort in meinen rechten Fuß einschlug. Der momentane Schmerz war so groß, daß ich rücklings vom Pferde stürzte und im Kreise ertönte es von allen Seiten „Armer . . . r.“ Ein Arzt eilte auf mich zu und constatirte zu meinem größten Glück, daß die durch das Aufschlagen am Bügel geschwächte Kugel nur eine gefahrlose Contusion am Rüste des Fußes beigebracht hatte. Man wollte mich gleich in einen Sanitätswagen schieben, doch ich weigerte mich und bestieg mit stark geschwollenem und mit Blut unterlaufenem Fuße wieder das Pferd, verjah meinen Dienst anstandslos und setzte mich sogar oft — aus eigenem Antriebe in die Feuerlinie, nahm ein Gewehr in die Hand und feuerte in meiner Wuth einen Lurken nach den Andern herunter. Mein Fuß war nach 20 Tagen vollkommen geheilt.

Nach der Einnahme von Tuzla setzte sich das 4. Corps nach Zwornik in Bewegung, welches ebenfalls in unsere Hände fiel. Die Insurgenten scheinen endlich zur Einsicht gekommen zu sein und zerstreuen sich nach allen Richtungen.

Im Grunde genommen ist es kein Spaß 2 1/2 Monate, selbst bei den größten Regengüssen unter freiem Himmel zu schlafen und stets angezogen. Ich habe in Bosnien im Ganzen dreimal die Stiefel ausgezogen. — Doch bei Allen dem find wir stets guter Laune und glauben bald erlöst zu werden.

Kleine politische Rundschau.

Serajevo, 9. Oktober. Die behufs Entwaffnung und Pazifikation den nordwestlichsten Theil der Krajna durstreichende Brigade Reinländer bestand am 6. d. bei Peći ein blutiges Gefecht, in welchem eine Insurgenten-Bande gänzlich aufgerieben wurde. Die Truppen erlitten einen Verlust von 150 Todten und Verwundeten, darunter Oberst-Lieutenant Cz vom Regiment Knebel Nr. 76. Der Weitermarsch der Brigade Reinländer war außer einen leichten Verfolgungs-Gefecht widerstandlos bis Podwizel nächst der kroatischen Grenze, wofelbst heute Raft gehalten wird. Morgen wird eine Streifung gegen Bernograc vorgenommen. Nach den Meldungen des Generals Reinländer vollzieht sich die Entwaffnung und Pazifikation in der Krajna regelmäßig. Focsa in Südost-Bosnien wurde auf dringende Bitte der Bevölkerung von einem Theile der I. Division besetzt.

Branograc, 6. Oktober. Seit heute Früh ist in unserer Nähe ein heftiger Kampf im Gange. Unsere Truppen haben mehrere Dörfer angezündet. Einige Bataillone der 83. Honvéd-Brigade sind vorgerückt; das 79. Honvéd-Bataillon drang bis Branograc vor und zerprengte mehrere Insurgentenhäuser, ohne selber einen Verlust zu erleiden. Auch eine unserer Proviant-Kolonnen wurde angegriffen und gerieth bei dieser Gelegenheit der in seinem Bataillon allgemein beliebte Lieutenant Rabatic, der als Proviant-Offizier fungirte, in die Hände des unmenschlichen Feindes; er hatte sich tapfer vertheidigt, mußte aber der Uebermacht erliegen und wurde bis zur Unkenntlichkeit maffakirt.

Fruchtpreise vom 11. Oktober 1878.

Woggen per 100 Kilogr.	fl.	5.50	5.75
Weizen " 100 "	"	7.—	8.—
Gerste " 100 "	"	5.75	6.50
Daser " 100 "	"	3.50	4.25
Erbsen " 100 "	"	—	—
Linolen " 100 "	"	6.50	7.25
Hilolen " 100 "	"	6.—	8.—
Erbsäpfel " 100 "	"	1.40	—

Die in Ofen am 5. Oktober gehobene Zahlen: 49, 66, 9, 61, 56.

Die nächste Ziehung ist am 19. Oktober 1878.

Die in Prag am 9. Oktober gehobenen Zahlen: 21, 64, 89, 77, 5.

Die nächste Ziehung ist am 23. Oktober 1878.

Von allen Krankheiten, welche die Statistik der Sterbefälle bereichern, ist die Lungenschwinducht, welche täglich Tausende dahin rafft und am häufigsten Trauer in die Familien einföhren läßt, die gewöhnlichste.

Zuerst in Brüssel angestellte und später fast überall wiederholte Experimente haben dargelegt, daß der Theer, ein harthaltiges Product der Tanne, auf alle mit der Schwinducht und Bronchitis Befallenen den wohlthätigsten und glücklichsten Einfluß ausübt.

Die beste Anwendung des Theers geschieht in Form von Kapseln und sind die Gynoptischen Theerkapseln ein populäres Heilmittel gegen die obigen Krankheiten geworden. Die gewöhnliche Dosis besteht in 2 bis 3 Kapseln zu jeder Mahlzeit und macht sich darauf eine fast augenblickliche Linderung in dem Zustande der Kranken fühlbar.

Zur Vermeidung der zahlreichen Nachahmungen ist genau darauf zu achten, daß die Etiquette der Flacons die Unterschrift des Herrn Guot in dreifarbigem Drucke trägt.

Depot in: allen Apotheken, Generalverantw. von Deutschland und Oesterreich-Ungarn **Glain & Comp.** Frankfurt a. M.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

1030. sz. 1878.

162 3—3

Arlejtsési hirdetés.

Az alantírott hivatal 1879-ik évi szükségletére szállítandó következő **termény- és anyag-szerek beszerzésére** nézve ezennel árlejtsési hirdettetik:

- 1-ször 410 hectoliter búza, melynek hectoliterenként 74 kilogram súlylyal kell birnia.
- 2-ször 543 hectoliter rozs, hectoliterként 70 kilogram súlylyal.
- 3-ször 730 hectoliter zab, hectoliterként 43 kilogram súlylyal.
- 4-szer 15.400 kilogram lószéna
- 5-ször 10.000 " zsupszalma
- 6-ször 5.000 " alomszalma
- 7-szer 100 " faolaj
- 8-ször 100 " repezeolaj
- 9-szer 650 " kőolaj
- 10-szer 36 " faggyu
- 11-szer 30 " faggyuyertya
- 12-szer 40 " haj
- 13-ször 1400 darab fenyűdeszkára

(4 méter méter hosszú, 30 cm. széles és 3 cm. vastag), mely czikkeket egyenlő részletekben és pedig 1879. évi március, június, szeptember és decemberhó 1-én szállítandók.

Az ajánlatok elfogadása 1878. évi októberhó 15-én estve 6 óráig történik, a bánatpénz a hivatalos vagy postavevény előmutatása után azon ajánlattevőnek, ki mint legolcsóbb szállító meg nem maradt, az itteni k. pénztárnál 1878. évi októberhó 17-én ki fog adatni.

Az árlejtsésre kizárólag zárt ajánlatok fogadhatnak el.

A zárt ajánlatok 50 krros bélyeggel s bánatpénzzel az ajánlott összegnek 1% részletével láthatók el.

A bánatpénz készpénzben vagy magyar kir. értékpapírban csatolandó.

Az ajánlatban ajánlattévő köteles kitenni, hogy a szállítás feltételeit ösméri, s hogy azoknak magát minden tekintetben aláveti.

Az ajánlott összeg szám- és szószertint kizárólag, valamint az is, hogy ajánlattévő a szállítást hectoliter és kilogramok szerint eszközzendő az ajánlott ártól.

Az akként szerkesztett zárt ajánlatok csakis a fentebb kitett nap estve 6 óráig, fogadhatnak el, a később beadott ajánlatok visszautasítottak.

A szállítás részletes feltételei az árlejtsési hivatalos helyiségében minden nap reggel 9 órától délután 5 óráig megtekinthetők.

Szóvart, 1878. szeptember 12-án.

M. k. sótermelő és eladó hivatal.

Egy nagyobb emeletes szállás a Benczúr háznál kiadó.

Vom 15. November l. J.

ist eine Wohnung, Hauptgasse Nr. 299 im 1. Stock, bestehend aus 3 Zimmer, Alkoven, Vorzimmer, Küche, Speis, Keller, Boden und Holzlage zu vermieten. Näheres dortselbst bei der Hauseigentümerin.

Rundmachung.

Ein hinter dem Kalvarienberge gelegener 16 Joch großer Berggarten ist aus freier Hand zu verkaufen. Nähere Auskunft ertheilt Advocat **Coloman Zsarnay** in Eperies.

Zu verpachten

circa 100 Kübel Ackerfeld sammt Meierei in Eperies. Nähere Auskunft ertheilt daselbst

Dr. Victor Mosánsky, Advokat.

Eine ebenerdige Wohnung auf der oberen Vorstadt Nr. 134 bestehend aus 5 Zimmern, Küche, Speis, Holzkammer und Keller, ist allso gleich zu vermieten.

169 1—2

Das Schankregale

der Ortschaft **Sirofa** (Sároscher Comitát) welches bis jetzt um 2400 fl. verpachtet war, wird am **6-ten November 11 Uhr Vormittag** in der Wohnung des Herrn J. Korach in Sirofa, auf 3 Jahre das ist, vom 1-ten Januar 1879 bis 31-ten December 1881 im Wege öffentlicher Licitation und Offerten versteigert werden.

Die Offerten sind am Unterzeichneten zu schicken und werden bis Schluß der Licitation angenommen, — doch muß Selben ein Badium von 150 fl. beigezschlossen sein.

Licitanten haben gleiches Badium zu belegen.

Sirofa, den 3 Oktober 1878.

Im Namen des Composefforates

175 1—3 **Nikolaus Ganczaugh.**

Tenyésztésre alkalmas 3—5 éves 52 db. anyajuh; — és 50 db. ürü eladó **Kapronczán Szentandrassy Lajosnál.**

Bérlet.

A raszlaviczi közbirtokosság részéről közhírré tétetik: miszerint a magyar-raszlaviczi korcsmáltatási jog és a raszlaviczi alsó malom a hozzá tartozó szántóföldekkel együtt f. é. októberhó 21-ik napjának d. e. 10 óráján Eperjesen alólirottak házánál megtartandó nyilvános árverés útján, az 1879. évi január 1-ső napjától számított és egymás után következő hat évre bérbe adatni fog.

Az árverési feltételek alólirottak megtekinthetők.

Kelt Eperjesen, 1878. évi october 3.

168 2—2 **Ruszkó Endre s. k.,** közbirtokossági igazgató.

General-PAUL Wien

Depot ECKARDT III. Heumarkt 7.

Anstellung 1876 Philadelphia gegen sämmtliche Concurrenz der Welt der einzige erste Preis.

Zu beziehen durch alle renomirten Apotheken und Materialwaarenhandlungen der Monarchie.

Möller's Thran in dessen eigenen Fabriken an den Fangplätzen, den Lofotten-Inseln (Norwegen) aus frischen, ausgesuchten Lebern bereitet, ist von **blaugelber natürlicher Farbe** bei angenehmem olivenölgartigen Geschmack fast geruchlos und kann vermöge seiner leichten Verdaulichkeit selbst von den schwächsten Magen vertragen werden.

Der Thran wird vom Fabrikanten selbst in Flaschen gefüllt und mit Original- Etiquette und Capsel versehen, ist daher das einzige Product seiner Art, bei welchem jede wie immer geartete Fälschung und Manipulation von Seite der Zwischenhändler ausgeschlossen wird; dem Consumenten wird somit eine erhöhte Garantie geboten, ein reines Naturproduct zu erhalten mit allen seinen ihm ursprünglich innewohnenden heilenden Eigenschaften, die sich bei Krankheiten, wie: **Brust- und Lungenleiden, Seropheln, Drüsenkrankheiten, Schwächlichkeit etc.**, vorzüglich bewähren.

Um dem vom grossen Publikum gehegten Vorurtheile zu begegnen, dass „brauner Thran“ medicinisch wirksamer sei als die **blaugelben** sogenannten weissen Sorten, so empfehle die jeder Flasche beiliegende Abhandlung über Thran seine Bereitung und Verfälschung einer geeigneten Beachtung. General-Depot in Wien: **Paul Eckardt, III. Heumarkt 7.** Preis per Flasche ö. W. fl. 1.

Depot in Eperies: **Isépy Gyula, Apotheker.**

Theil der Insurgenten circa 3000 streckten ihre Waffen und suchten ihre heimathliche Heerde auf, während 6000 Albanen sich auf Zwornik zurückzogen. Somit hätten wir jenes Tuzla in Händen, welches wir am 9. 10. und 11. August einzunehmen suchten; an welchen Tagen so vieles, theures Blut vergossen wurde. Hier besuchten wir die Gräber der gefallenen Offiziere der beiden Regimenter 39 und 61, deren heroische Leistungen jetzt allseits verdienstlich gewürdigt werden. Nach Berichten, soll sich auch Sr. Majestät über beide Regimenter in außerordentlicher Weise ausgesprochen haben. Hier habe ich mir das Pläschen angelesen, wo mir das kleine Pech zugestochen war. Es war nämlich am 10. August, als H. Szapary im heftigen Geschütz- und Kleingewehrfeuer mit seinem Stab Dispositionen traf. Ich als Adjutant überbrachte Sr. Exc. eine Meldung aus der Schwarmlinie meines Bataillons. Kaum war ich damit fertig, als so eine hundsverfluchte bosnische Kugel an mich geflogen kam, meinen rechten Bügel traf und von dort in meinen rechten Fuß einschlug. Der momentane Schmerz war so groß, daß ich rücklings vom Pferde stürzte und im Kreise ertönte es von allen Seiten „Armer . . . r.“ Ein Arzt eilte auf mich zu und constatirte zu meinem größten Glück, daß die durch das Aufschlagen am Bügel geschwächte Kugel nur eine gefahrlose Contusion am Rüste des Fußes beigebracht hatte. Man wollte mich gleich in einen Sanitätswagen schieben, doch ich weigerte mich und bestieg mit stark geschwollenem und mit Blut unterlaufenem Fuße wieder das Pferd, verjah meinen Dienst anstandslos und setzte mich sogar oft — aus eigenem Antriebe in die Feuerlinie, nahm ein Gewehr in die Hand und feuerte in meiner Wuth einen Türken nach den Andern herunter. Mein Fuß war nach 20 Tagen vollkommen geheilt.

Nach der Einnahme von Tuzla setzte sich das 4. Corps nach Zwornik in Bewegung, welches ebenfalls in unsere Hände fiel. Die Insurgenten scheinen endlich zur Einsicht gekommen zu sein und zerstreuen sich nach allen Richtungen.

Im Grunde genommen ist es kein Spaß 2 1/2 Monate, selbst bei den größten Regengüssen unter freiem Himmel zu schlafen und stets angezogen. Ich habe in Bosnien im Ganzen dreimal die Stiefel ausgezogen. — Doch bei Allen dem sind wir stets guter Laune und glauben bald erlöst zu werden.

Kleine politische Rundschau.

Serajevo, 9. Oktober. Die behufs Entwaffnung und Pazifikation den nordwestlichsten Theil der Krajina durchziehende Brigade Reinländer bestand am 6. d. bei Peči ein blutiges Gefecht, in welchem eine Insurgenten-Bande gänzlich aufgerieben wurde. Die Truppen erlitten einen Verlust von 150 Todten und Verwundeten, darunter Oberst-Lieutenant Cz vom Regiment Knebel Nr. 76. Der Weitermarsch der Brigade Reinländer war außer einen leichten Verlust-Gefecht widerstandlos bis Podzwizel nächst der kroatischen Grenze, woselbst heute Nacht gehalten wird. Morgen wird eine Streifung gegen Bernograc vorgenommen. Nach den Meldungen des Generals Reinländer vollzieht sich die Entwaffnung und Pazifikation in der Krajina regelmäßig. Foča in Südost-Bosnien wurde auf dringende Bitte der Bevölkerung von einem Theile der I. Division besetzt.

Branograc, 6. Oktober. Seit heute Früh ist in unserer Nähe ein heftiger Kampf im Gange. Unsere Truppen haben mehrere Dörfer angezündet. Einige Bataillone der 83. Honvéd-Brigade sind vorgerückt; das 79. Honvéd-Bataillon drang bis Branograc vor und zerstreute mehrere Insurgentenhäuser, ohne selber einen Verlust zu erleiden. Auch eine unserer Proviant-Kolonnen wurde angegriffen und gerieth bei dieser Gelegenheit der in seinem Bataillon allgemein beliebte Lieutenant Nabatic, der als Proviant-Offizier fungirte, in die Hände des unmenschlichen Feindes; er hatte sich tapfer vertheidigt, mußte aber der Uebermacht erliegen und wurde bis zur Unkenntlichkeit maffakirt.

Fruchtpreise vom 11. Oktober 1878.

Woggen per 100 Kilogr.	fl.	5.50	5.75
Weizen "	"	7.—	8.—
Gerste "	"	5.75	6.50
Hafers "	"	3.50	4.25
Mais "	"	—	—
Erbsen "	"	6.50	7.25
Linolen "	"	6.—	9.—
Bohnen "	"	6.—	8.—
Erbsen "	"	1.40	—

Die in **Ofen** am 5. Oktober gehobene Zahlen: **49, 66, 9, 61, 56.**

Die nächste Ziehung ist am 19. Oktober 1878.

Die in **Frag** am 9. Oktober gehobenen Zahlen: **21, 64, 89, 77, 5.**

Die nächste Ziehung ist am 23. Oktober 1878.

Von allen Krankheiten, welche die Statistik der Sterbefälle bereichern, ist die Lungenschwinducht, welche täglich Tausende dahin rafft und am häufigsten Trauer in die Familien einföhren läßt, die gewöhnlichste.

Zuerst in Brüssel angestellte und später fast überall wiederholte Experimente haben dargethan, daß der Theer, ein harthaltiges Product der Tanne, auf alle mit der Schwinducht und Bronchitis Befallenen den wohlthätigsten und glücklichsten Einfluß ausübt.

Die beste Anwendung des Theers geschieht in Form von Kapseln und sind die Gnyot'schen Theerkapseln ein populäres Heilmittel gegen die obigen Krankheiten geworden. Die gewöhnliche Dosis besteht in 2 bis 3 Kapseln zu jeder Mahlzeit und macht sich darauf eine fast augenblickliche Linderung in dem Zustande der Kranken fühlbar.

Zur Vermeidung der zahlreichen Nachahmungen ist genau darauf zu achten, daß die Etiquette der Flacons die Unterschrift des Herrn Gnyot in dreifarbigem Drucke trägt.

Depot in: **allen Apotheken**, Generalvertrieb von **Deutschland und Oesterreich-Ungarn Gnyot & Comp.** Frankfurt a. M.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

1030. sz. 1878.

162 3—3

Arlejési hirdetmény.

Az alantírott hivatal 1879-ik évi szükségletére szállítandó következő **termény- és anyag-szerek beszerzésére** nézve ezennel árlejés hirdetettik:

- 1-ször 410 hectoliter búza, melynek hectoliterenként 74 kilogram súlylyal kell birnia.
- 2-ször 543 hectoliter rozs, hectoliterenként 70 kilogram súlylyal.
- 3-ször 730 hectoliter zab, hectoliterenként 43 kilogram súlylyal.
- 4-szer 15.400 kilogram lószéna
- 5-ször 10.000 " zsupszalma
- 6-ször 5.000 " alomszalma
- 7-szer 100 " faolaj
- 8-ször 100 " repceolaj
- 9-szer 650 " kócolaj
- 10-szer 36 " faggyu
- 11-szer 30 " faggyuvertya
- 12-szer 40 " haj
- 13-ször 1400 darab fenyűdeszkára

(4 méter méter hosszú, 30 cm. széles és 3 cm. vastag), mely cikkek egyenlő részletekben és pedig 1879. évi március, június, szeptember és decemberhó 1-én szállítandók.

Az ajánlatok elfogadása 1878. évi októberhó 15-én estve 6 óráig történik, a bánatpénz a hivatalos vagy postavevény előmutatása után azon ajánlattevőnek, ki mint legolcsóbb szállító meg nem maradott, az itteni k. pénztárnál 1878. évi októberhó 17-én ki fog adatni.

Az árlejésre kizárólag zárt ajánlatok fogadhatnak el.

A zárt ajánlatok 50 krros bélyeggel s bánatpénztől az ajánlott összegnek 1% részletével láthatók el.

A bánatpénz készpénzben vagy magyar kir. értékpapirban csatolandó.

Az ajánlatban ajánlattétő köteles kitenni, hogy a szállítás feltételeit ösméri, s hogy azoknak magát minden tekintetben aláveti.

Az ajánlott összeg szám- és szószertint kirandó, valamint az is, hogy ajánlattétő a szállítást hectoliter és kilogramok szerint eszközlendő az ajánlott árért.

Az akkét szerkesztett zárt ajánlatok csak a fentebb kitett nap estve 6 óráig, fogadhatnak el, a később beadott ajánlatok visszaszavatlanok.

A szállítás részletes feltételei az árlejés hivatalos helyiségében minden nap reggel 9 óratól délután 5 óráig megtekinthetők.

Sóvárt, 1878. szeptember 12-án.

M. k. sótermelő és eladó hivatal.

Egy nagyobb emeletes szállás a Benczúr háznál kiadó.

Vom 15. November l. J.

ist eine Wohnung, Hauptgasse Nr. 299 im 1. Stock, bestehend aus 3 Zimmer, Kofen, Vorzimmer, Küche, Speis, Keller, Boden und Holzlage zu vermieten. Näheres dortselbst bei der Hauseigentümerin.

Rundmachung.

Ein hinter dem Kalvarienberge gelegener **16 Joch großer Berggarten** ist aus freier Hand zu verkaufen. Nähere Auskunft ertheilt Advocat **Coloman Zsarnay** in **Eperies.**

Zu verpachten

circa 100 **Kübel Ackerfeld** sammt **Meierei** in **Eperies.** Nähere Auskunft ertheilt daselbst

Dr. Victor Mosánsky,
Advokat.

Eine ebenerdige Wohnung

auf der oberen Vorstadt Nr. 134 bestehend aus 5 Zimmern, Küche, Speis, Holzkammer und Keller, ist allso gleich zu vermieten.

169 1—2

Das Schankregale

der Ortschaft **Sirofa** (Sároscher Comitat) welches bis jetzt um 2400 fl. verpachtet war, wird am **6-ten November 11 Uhr Vormittag** in der Wohnung des Herrn **J. Korach** in **Sirofa**, auf 3 Jahre das ist, vom 1-ten Januar 1879 bis 31-ten December 1881 im Wege öffentlicher Licitation und Offerten versteigert werden.

Die Offerten sind am Unterzeichneten zu schicken und werden bis Schluß der Licitation angenommen, — doch muß Selben ein Badium von 150 fl. beigezschlossen sein.

Licitanten haben gleiches Badium zu belegen.

Sirofa, den 3 Oktober 1878.

Im Namen des Composefforates

175 1—3

Nikolaus Ganzzaugh.

Tenyésztésre alkalmas 3—5 éves 52 db. anyajuh; — és 50 db. ürü eladó **Kapronczán Szentandrassy Lajosnál.**

176

Bérlet.

A **raszlaviczi közbirtokosság** részéről közhírré tétetik: miszerint a **magyar-raszlaviczi korcsmáltatási jog** és a **raszlaviczi alsó malom** a hozzá tartozó szántóföldekkel együtt **f. é. októberhó 21-ik napjának d. e. 10 óráján Eperjesen** alólirottnak házánál megtartandó nyilvános árverés útján, az **1879. évi január 1-ső napjától** számított és egymás után következő **hat évre** adatni fog.

Az árverési feltételek alólirottnál megtekinthetők.

Kelt Eperjesen, 1878. évi október 3.

Ruszinkó Endre s. k.,
közbirtokossági igazgató.

168 2—2

General-PAUL
Wien

Depot ECKARDT
III.
Heumarkt 7.

Anstellung 1876 Philadelphia gegen stänmliche Konkurrenz der Welt der einzige erste Preis.

Zu beziehen durch alle renomirten Apotheken und Materialwarenhandlungen der Monarchie.

Möller's Thran in dessen eigenen Fabriken an den Fangplätzen, den **Lofotten-Inseln (Norwegen)** aus frischen, ausgesuchten Lebern bereitet, ist von **blaugelber natürlicher Farbe** bei angenehmem olivenöartigen Geschmack fasst geruchlos und kann vermöge seiner leichten Verdaulichkeit selbst von den schwächsten Magen vertragen werden.

Der Thran wird vom Fabrikanten selbst in Flaschen gefüllt und mit Original-**Etiquette** und Capsel versehen, ist daher das einzige Product seiner Art, bei welchem jede wie immer geartete Fälschung und Manipulation von Seite der Zwischenhändler ausgeschlossen wird; dem Consumenten wird somit eine erhöhte Garantie geboten, ein reines **Naturproduct** zu erhalten mit allen seinen ihm ursprünglich innewohnenden heilenden Eigenschaften, die sich bei Krankheiten, wie: **Brust- und Lungenleiden, Scropheln, Drüsenkrankheiten, Schwächlichkeit etc.**, vorzüglich bewähren.

Um dem vom grossen Publikum gehegten Vorurtheile zu begegnen, dass „**brauner Thran**“ medicinisch wirksamer sei als die **blaugelben** sogenannten weissen Sorten, so empfehle die jeder Flasche beiliegende Abhandlung über Thran seine **Bereitung und Verfälschung** einer geneigten Beachtung. **General-Depot in Wien: Paul Eckardt, III. Heumarkt 7.** Preis per Flasche ö. W. fl. 1.

Depot in Eperies: Isépy Gyula, Apotheker.